

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักโทษเด็ดขาดชายที่กระทำความผิดคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้แก่ คดีลักทรัพย์ คดีชิงทรัพย์และคดีปล้นทรัพย์ ที่ถูกจำคุกอยู่ในเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครและเรือนจำกลางคลองเปรม จำนวน 674 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 1 การคำนวณขนาดของตัวอย่างที่เหมาะสม สำหรับใช้ในการวิจัยโดยใช้หลักการคำนวณของ Yamane's ดังนี้ (วัลลภ, 2545: 50)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (ในการศึกษานี้กำหนดให้ = .05)

$$\text{แทนค่า } n = \frac{674}{1 + 1 \times 674 (0.05^2)} = 251$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 251 คน

ขั้นที่ 2 ทำการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) เพื่อหากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม/ชั้น} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม/ชั้น}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เรือนจำ/คดี	จำนวน ประชากร (คน)	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง (คน)
เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร		
คดีลักทรัพย์	113	41
คดีชิงทรัพย์	73	27
คดีปล้นทรัพย์	35	13
เรือนจำกลางคลองเปรม		
คดีลักทรัพย์	164	61
คดีชิงทรัพย์	153	57
คดีปล้นทรัพย์	136	52
รวมทั้งสิ้น	674	251

ที่มา: กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์ (2548)

ขั้นที่ 3 ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการส่งแบบสอบถามให้กับเรือนจำ ตามจำนวนที่ได้ทำการสุ่มชั้นภูมิตามสัดส่วนไว้

การสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัยมีขั้นตอนของการดำเนินงาน โดยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ โดยการศึกษาทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำความผิดคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์จากหนังสือ วารสาร ผลงานวิจัย และข้อเสนอที่เกี่ยวข้องจากวิทยานิพนธ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎี แนวคิดต่าง ๆ ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อน

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด

การวัดตัวแปร

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วยแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check List) และให้เติมข้อความเกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ รายได้ รายจ่าย ภาระหนี้สิน จำนวน 9 ข้อ และแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้สารเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
ไม่เคยเลย	1
เป็นครั้งคราว	2
บ่อยครั้ง	3
บ่อยครั้งมาก	4
บ่อยครั้งมากที่สุด	5

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้วจะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับความคิดเห็นของการใช้สารเสพติดก่อนการกระทำความผิดของผู้ต้องขังออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับน้อย ระดับปานกลาง และระดับมาก โดยวิธีการคำนวณความกว้างของข้อมูลแต่ละชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ช่วงความกว้างของข้อมูลแต่ละชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} \\
 &= \frac{5 - 1}{3} = \frac{4}{3} \\
 &= 1.33
 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของการใช้สารเสพติดก่อนการกระทำความผิดของผู้ต้องขัง ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00- 2.33 หมายความว่า การใช้สารเสพติดก่อนการกระทำความผิดของผู้ต้องขังอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.34- 3.66 หมายความว่า การใช้สารเสพติดก่อนการกระทำความผิดของผู้ต้องขังอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67- 5.00 หมายความว่า การใช้สารเสพติดก่อนการกระทำความผิดของผู้ต้องขังอยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กโดยมีการวัดตัวแปรเกี่ยวกับความไม่มีประสิทธิผลของครอบครัวของผู้ต้องขังก่อนการกระทำความผิดซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 24 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นการนำมาตรวัดของ (Likert Scale) มาปรับใช้ ซึ่งเป็นคำถามเชิงบวกและคำถามเชิงลบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	เชิงบวก	เชิงลบ
เห็นด้วยมากที่สุด	1	5
เห็นด้วยมาก	2	4
เห็นด้วยปานกลาง	3	3
เห็นด้วยน้อย	4	4
เห็นด้วยน้อยที่สุด	5	5

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้วจะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับความคิดเห็นของความไม่มีประสิทธิผลของครอบครัวก่อนการกระทำความผิดของผู้ต้องขังออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับน้อย ระดับปานกลาง และระดับมาก โดยวิธีการคำนวณความกว้างของข้อมูลแต่ละชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ช่วงความกว้างของข้อมูลแต่ละชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} \\
 &= \frac{5 - 1}{3} = \frac{4}{3} \\
 &= 1.33
 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของความไม่มีประสิทธิผลของครอบครัวก่อนการกระทำความผิดของผู้ต้องขัง ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00- 2.33 หมายความว่า ความไม่มีประสิทธิผลของครอบครัวก่อนการกระทำความผิดของผู้ต้องขังอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.34- 3.66 หมายความว่า ความไม่มีประสิทธิผลของครอบครัวก่อนการกระทำความผิดของผู้ต้องขังอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67- 5.00 หมายความว่า ความไม่มีประสิทธิผลของครอบครัวก่อนการกระทำความผิดของผู้ต้องขังอยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมรุนแรงของผู้ต้องขังซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 5 ข้อ ลักษณะของคำถามเป็นการนำมาตรวัดของ (Likert Scale) มาปรับใช้ ซึ่งเป็นคำถามเชิงลบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	เชิงลบ
ไม่เคยเลย	1
เป็นครั้งคราว	2
บ่อยครั้ง	3
บ่อยครั้งมาก	4
บ่อยครั้งมากที่สุด	5

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้วจะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับความคิดเห็นของการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนมีพฤติกรรมรุนแรงก่อนการกระทำความผิดของผู้ต้องขังออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับน้อย ระดับปานกลาง ระดับมาก โดยวิธีการคำนวณความกว้างของข้อมูลแต่ละชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ช่วงความกว้างของข้อมูลแต่ละชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} \\
 &= \frac{5 - 1}{3} = \frac{4}{3} \\
 &= 1.33
 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อน มีพฤติกรรมรุนแรงก่อนการกระทำความผิดของผู้ต้องขัง ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00- 2.33 หมายความว่า การคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนมีพฤติกรรมรุนแรงก่อนการกระทำความผิดของผู้ต้องขังอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.34- 3.66 หมายความว่า การคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนมีพฤติกรรมรุนแรงก่อนการกระทำความผิดของผู้ต้องขังอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67- 5.00 หมายความว่า การคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนมีพฤติกรรมรุนแรงก่อนการกระทำความผิดของผู้ต้องขังอยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิด ซึ่งจะมีคำถามเกี่ยวกับการวัดค่าของตัวแปรตาม คือ ความรุนแรงในการกระทำความผิดคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของผู้ต้องขัง แบ่งเป็นความรุนแรง 3 ระดับ คือ ระดับน้อย ระดับปานกลาง และระดับมาก โดยผู้วิจัยใช้คำถามเกี่ยวกับลักษณะการได้รับบาดเจ็บจากการกระทำผิดต่อเจ้าทุกข์หรือผู้เสียหายเป็นตัววัดระดับความรุนแรง ดังนี้

ลักษณะได้รับบาดเจ็บ

ระดับความรุนแรง

ไม่ได้รับบาดเจ็บทางร่างกาย

รุนแรงน้อย

ได้รับบาดเจ็บทางร่างกายเล็กน้อยหรือ

ได้รับบาดเจ็บทางร่างกายสาหัส

รุนแรงปานกลาง

เสียชีวิต

รุนแรงมาก

การทดสอบเครื่องมือ

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้นำไปทดสอบหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา และค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

เมื่อผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามในการหาความเที่ยงตรงของเนื้อหาผู้วิจัยได้นำไปปรึกษากับคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้นแล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบ(Pretest) กับผู้ต้องขังที่กระทำความผิดคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ของผู้ต้องขังในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง จำนวน 50 คน ซึ่งกระทำความผิดคดีลักทรัพย์ คดีชิงทรัพย์และคดีปล้นทรัพย์ เพื่อตรวจสอบว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมานั้นมีความครอบคลุมและคำถามนั้นผู้ตอบเข้าใจหรือไม่เพียงใดเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปเก็บข้อมูล หลังจากนั้นได้นำมาหาความเชื่อมั่น โดยคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟาแต่ละด้านได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้ ด้านการใช้สารเสพติด เท่ากับ 0.83 ด้านการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมรุนแรง เท่ากับ 0.71 และด้านการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กเกี่ยวกับความไม่มีประสิทธิผลของครอบครัว เท่ากับ 0.88 โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟารวม เท่ากับ 0.92 ซึ่งเป็นค่าสูงแสดงว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความเชื่อถือได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร ซึ่งเป็นผู้ต้องขังที่กระทำความผิดคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้แก่ คดีลักทรัพย์ คดีชิงทรัพย์และคดีปล้นทรัพย์ในเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครและเรือนจำกลางคลองเปรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำหนังสือของบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ไปขอความร่วมมือจากผู้บริหารเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครและเรือนจำกลางคลองเปรม ในการขอเข้าเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงเข้าไปดำเนินการตามขั้นตอนของการสุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการบรรณาธิกรณข้อมูลโดยตรวจสอบแบบสอบถามทุกฉบับเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในแบบสอบถามก่อนที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์การนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาลงรหัสแล้วบันทึกข้อมูลลงในแผ่นบันทึกข้อมูลจากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าไคสแควร์ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05